

Липнева ласко, де ти нині, де ти

Микола Руденко

Липнева ласко, де ти нині, де ти?

Осінній вітер куряву гребе.

Ген явір кида золоті монети,

Але не здатний викупить себе.

А, мо', це я гублю за словом слово,

Щоб відкупитись від пекельних скрут?.

Виходить місяць, ніби князь на лови.

О, як нам, князю, непривітно тут!